

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus iudex vniuersorum vti contra formam iudicij tractetur iudicandus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Precatio pro patientia in aduersis.

Plissime Domine Iesu Christe, da nobis hanc patientiam, vt detrahentium, obloquentium, obiurgantiumq; tam linguas quam iudicia equanimiter sustineamus, & neminem nos iudicantes, de omnibus sincere pieq; sentiamus, qui sis in secula benedictus, Amen.

DE CHRISTI ACCUSATIONE ET ACCUSATIONIS MODO. Theorema XIII.

ARGVMENTVM.

Iudex vniuersorum, stans ante iudicem audiendus atq; discutiendus, contra iudicij formam tractatur.

IESUS UT SIT REVERA IUDEX VIVORVM & MORTUORVM. Concio XIII.

Hic articulus ex præcedenti oritur, cuius argumentum (vt auditis) duas res vè partes habet. Nam paucis multa indicans, dicit primum Christum iudicem vniuersorum, deinde (quod lamentabile est) iudicandum stare ante iudicem, tertio contra formam iudicij tractari. Prima huius argumenti pars, quod Christus sit iudex viuorum ac mortuorum, nemo ignorat aut dubitat. Sæpenumero enim hac de re testatur ipse Christus, quomodo visuri sint homines filium hominis venientem in nubibus cum potestate magna & maiestate: & quomodo aliquos ad dexteram vt oves, alios ad sinistram vt hædos locaturus sit: quomodo deniq; eos qui secum in tentationibus perferarunt, quiq; omnia propter se reliquerunt, sedentes secum faciet in illo iudicio, iudicantes duodecim tribus Israel. Quomodo præterea cum ihs qui opera non habuerunt misericordiæ, disceptabit, quomodo vè eos maledicet, quomodoq; eos qui habent, laudabit & benedicet, & huiusmodi multa: vnde certissimum est, Christum Dominum nostrum iudicem esse viuorum ac mortuorum: quandoquidem in domo stans Caiphæ, in concilio iudicandus, non diffitebatur de se dicere, quod amodò essent visuri filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cœli.

Verùm, secunda pars quod ante iudicem stet accusatus & discutiendus, in proximo est sermone superiori tractatum.

Iesus iudex vniuersorum vti contra formam iudicij tractetur indicandus.

Dvabus prædicti argumenti prioribus partibus relictis, tertiam excutiamus: quæ fuit, Christum iudicem contra iudicij formam tractari. Itaque contempletur iam quælibet anima deuota, quomodo iudex viuorum & mortuorum, iudex inquam omnium iudicium, cui subiecti sunt qui alteri nemini subijciuntur, quem pauere habent qui neminem alium timeant, cui rationem sunt reddituri omnes, qui modo iudicant: quomodo inquam contra iudicij formam tractatur iudicandus, iudex inquam ille, cuius oculis nihil absconditur, cuius sapientiam nil latet, cuius ditioni nihil est

Iob 26.

exemplum, cuius potestati nemo potest resistere: ante quem (teste Iob) *caelestium cœli contremiscunt & pavent ad nutum eius: qui apprehendit sapientes in astutia eorum, qui adducit consiliarios in stultum finem, & iudices in stuporem: qui ducit regum dissolutis, & cingit sune renes eorum: qui ducit sacerdotes inglorios, & equitantes supplantat: qui multiplicat gentes, & perdit eas, & subuersas restituit in mirum: qui principes populi errare facit quasi ebrios, & (vt ad tremendum eius veniam iudicium) ante quem nemo iustus, nec infans vnus diei super terram.*

Iob 25.

Iob 9.

quo Iob: *Si, inquit, iustificare me voluero, os meum condemnabit me: Si innocentem me ostendero, prauum me comprobabit: hic modo stat ante iudicem iudicandus. Obmutescit, in cuius conspectu omnis eloquentia est muta: stat velut infirmus, quem omnis virtus pauet, potestas omnis contremiscit. Stat verecundus, quem honestas erubescit, innocentiaq; metuit, coram quo caelestia sunt mundi, stellæ obtenebrescunt, sol verecundatur. Hic inquam coram iudice, ac si omnium quæ in se iniquè obijciuntur, esset reus, stat verecundus & tacet. Et is in quem ne minimum quidem peccatum cogitationis peccatum non later (ipse enim solus scrutatur, penetrat, nouitq; absconditum, vt vniciq; det secundum opera sua) hic grauisimum fert criminum accusationem, eorum videlicet quæ non solum honorem aut famam vitam quoq; tollunt. Moliuntur enim (quod sæpè dixi) non solum mortem ei inferre, sed etiam ignominiosissimam crudelissimamq; deposcunt. Sed intelligendum non est, quam peruersus quoq; iudicij ordo ab æmulis suis reus sit. Antequam enim iudici adduceretur, iam iam inter illos fuerat damnatus: nec iudicis deposcunt audientiam, sed quod ipsi inter se iudicassent, à iudice rogant demandari executioni, quamuis necdum esset iudicis cognita causa. Ad eò enim tumultuariè cuncta fieri peroptant, vt priusquam iudex causam (quæ nulla erat) agnosceret, Christus mortis supplicium tollerent. Quocirca iudici indignabantur (verùm quam illud iuste, videris) quod adiecti sibi Iesu ac vincti, exquirerent accusationes & causas, (videbat enim Pilatus, quod quem adducebant vinctum, morti peterent adiudicandum) nec ipsorum sequeretur iudicium, nec voluntati pareret, ad eò vt ipsorum etiam sententiam iudicantium ad limam reducere vellet. Cupiebant igitur Iudæi, extra vllam interrogationem de Iesu adducto, suam voluntatem expleri, & suæ nudæ postulationi in damnando Iesu à Pilato sibi obtemperari. Propterea enim vinxerant eum, quod mortis erat signum, ne Pilatus vltra quæreret, sed confideret illorum iudicio. Metuebant enim (si Pilatus quæreret, ipsi accusarent) Iesum sapienter responsurum, eorumq; omnia mendaciorum & cauilorum plaustra euerfurum, omnibusq; tandem infectis, cum ignominia abi à prætorio recedendum. Quamobrem à Pilato interrogati, quam adferrent accusationem aduersus Iesum: *Si non esset hic, inquit, malefactor, non tradidissimus eum tibi, ac si dicerent: Quid accusationem ac impetitionem nostram super hoc vincto interrogas?**

Apoc. 22.

Iudicij ordo
peruersus
contra Christi
tentatus.

Ioan. 18.

Stomachatio
Pilati in
Iudæos.

Nunquid non sufficere tibi merito deberet, hunc esse adductum à nobis tan synceris, veracibus, doctis, potentibus, religiosis, iustisq; vt modo impium sit, de nostra sententia quippiam hæsitare? Stomachabatur autem e contra ratio Iudæos Pilatus, quod suam sententiam præuenissent Iudæi: & id eò, si facis

sum erat illis, Iesum audisse & morte dignum iudicasse, admonebat vt perfecterent quoq; in eum quod statuissent: ipse neminem foret damnaturus cuius non ante cognouisset causam. Ided accipite (inquit) eum vos, & iudicate. Si postestatem habetis audiendi, iudicandi, damnandiq; exequamini etiam quod iudicatis sumendo supplicium. Arguebat profecto eos presumptionis, temeritatis, arrogantiae atq; inuidiae, idq; quasi ironice & ex obliquo dicendo: Vos pontifices, quibus ex officij dignitate adharet sanctitas: vos pharisaei, quorum tanta est autoritas in opinione vulgi propter religionem vestram: vos deniq; scribae & legisperiti, qui diuinae legis scientiam habetis, & alios docetis: vos quoq; Saducaei, quibus propter zelum iustitiae tam grandis inest seueritas: vos tandem septuaginta senes & iudices populi, qui ex Mosis, imo ex diuino instituto super alios iudicandi accepistis potestatem, vtpote ij in quibus est spiritus Dei: vos inquam omnes hanc habetis autoritatem, hominem non auditum iudicare, velut ij qui nequeant hallucinari. Nos vero Romani nihil horum praesumimus. Vos secundum scripturas vestras dii estis, qui secreta cordium & arcana perspiciunt. Nos vero qui homines sumus deceptibiles, ided perquirimus & informari in iudicando contendimus. Caterum interea contempletur anima deuota, quam vilis aestimetur is, quamq; facinorosus (ad quem nihil sunt, caelum, terra & cuncta quae illis continentur) a pessima Iudaeorum gente: quam deniq; cupiant legisperiti ab omnibus illum vilem, iniquum atq; facinorosum haberi, vt moliantur credantq; eum sine discussione, sine iudicio, sine audientia causae damnandum & interficiendum. Magna fuit haec iniuria, magnus contemptus in Dei filium. Nam si immodica contumelia erat, eundem innocentissimum qui peccare non poterat, ante iudicem sistere, inique accusare: maior tamen fuit iniuria, aded flagitiosum decernere ac velle haberi, vt citra iudicij formam sine quaestione vlla foret interficiendus. Verum hoc iudicium iniquorum Christus subire, & velut qui se purgare nequiret, tacere ad omnia voluit: vt nos in iusto ipsius iudicio non confundamur, vbi non poterimus vnum respondere pro mille: nec pro minima parte vitae nostrae rationem reddere.

Joan. 18.
Teme-
ritas
presump-
tioq;
Iudaeorum
quanta.

Numer. 11.

P salm. 31.

Iniuria con-
temptusq;
Christo co-
ram Pilato
quanta ir-
rogata.
Iudicium ini-
quorum cur
Christus
subire vo-
luerit.

Precatio pro linguae continentia.

Domine Iesu Christe benignissime, qui propter nos ante iudices ad omnes obiurgationes accusationesq; iniquas tacuisti, da nobis linguae continentiam, vt ab omni murmuratione, ab omni contentione & dissolutione, ab omni deniq; verbo aut vitioso aut ocioso liberati atque immunes, in silentio sancto cordis & oris, in mansuetudine ac vera pace cordis tibi semper placeamus, qui es benedictus ante saecula, Amen.

DE INIURIIS ACCVSANTIVM CHRISTVM.
Theorema XIV.

ARGVMENTVM.

Innocentia, virtus, illeq; qui peccare non potest, cui soli peccant Iquicunque peccant, hic peccatorum ceu reus accusatur.

IESV